

Особливості розгляду запитів на інформацію та відстрочки в їх задоволенні в умовах воєнного стану

На період дії надзвичайних обставин, які неминуче можуть загрожувати життю чи здоров'ю працівників, розгляд запитів на інформацію, що вже надійшли та зареєстровані, можна призупинити шляхом інформування запитувачів про відстрочку їхнього розгляду, попередньо повідомивши про це на веб-сайті та сторінках в соцмережах розпорядника.

У разі технічної можливості належного забезпечення дистанційної роботи розпорядника на виконання вимог частини четвертої статті 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації» відстрочку в задоволенні запитів слід надавати у письмовій формі на кожний запит.

З огляду на існування одних і тих же підстав для відстрочки в умовах воєнного стану вважаємо, що відповідь для усіх запитувачів може мати однорідний характер та шаблонний зміст. Звернення (у відповіді про відстрочку) до запитувача в формі “Шановний запитувачу” без зазначення його імені або прізвища в такому листі не є порушенням вимог закону.

Відповідь про відстрочку має містити:

- прізвище, ім'я, по батькові та посаду особи, відповідальної за розгляд запиту розпорядником інформації;
- дату надсилання або вручення повідомлення про відстрочку;
- причини, у зв'язку з якими запит на інформацію не може бути задоволений у встановлений цим законом строк (інформується про неможливість здійснення роботи у зв'язку з проведенням евакуаційних заходів, веденням (загрозою ведення) бойових дій за місцем розташування розпорядника, бомбардуванням відповідного населеного пункту, тимчасовою окупацією, іншими загрозами життю та здоров'ю відповідальних за розгляд осіб);
- строк, у який буде задоволено запит (у повідомленні про відстрочку необхідно вказати орієнтовну дату надання запитуваної інформації);
- підпис.

При цьому застосування інструменту відстрочки у задоволенні запиту є правом розпорядника, водночас не може підлягати безумовному застосуванню у всіх без винятку випадках.

Перш ніж застосовувати «відстрочку» розпорядникам варто переконатись в реальній відсутності можливості розгляду та задоволення запитів, зокрема необхідно з'ясувати таке:

- гарантування безпеки працівників розпорядника під час виконання ними обов'язків та віддаленість місця розташування розпорядника від територій, де відбуваються бойові дії;
- чи наявна достатня кількість працівників для забезпечення розгляду запитів (напр. мобілізація/призов частини працівників, що істотно може впливати на забезпечення основної діяльності установи);
- чи забезпечено дистанційний доступ працівників до публічної інформації розпорядника для її надання на запит (у разі якщо діяльність посадових осіб, відповідальних за розгляд запитів, переведена в дистанційну форму);
- наявність необхідного та достатнього матеріального (папір, фарба тощо) та технічного забезпечення (наприклад, ноутбук, доступ до Інтернету, системи документообігу) працівників для дистанційного розгляду запитів на інформацію.

Отже, застосування відстрочки у задоволенні запитів рекомендовано здійснювати за існування нагальної необхідності як відповідну та достатню реакцією на обставини непереборної сили (війна та бойові дії).